

Publicerad 2011-06-09 20:08 av ~alruna~

nattens drottning

vemodet fyller mig
när det skrikande, väsnande högljudda i dagen, tynar bort
samtidigt som glädjen stiger upp som ett rus
nattfriden är här
med de två ensamma lyktstolparnas prat
med nattregnens stilla smattrande
och mig, böjd över mitt bord. sömnlöst vakande
över världens renande

varje dag är en unik skapelse
en brud i orörd klänning
och varje kväll, är hon den saknande sörjande änkan
som låter mörkret falla, över kläder så ljusa
hon förbytts från ljus till dag
från vacker till än vackrare

även om jag älskar hennes, dagens högljudda röster
skriande fåglar och gråtande barn
har jag lärt mig att älska hennes tysta vandrande, som natt
hennes stillsamma andedräkt över sjöar med gröna plättar av näckrosblomster
även hennes vemodiga försvinnande
då en ny brud står vid randen till nästa dag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ~alruna~ med Poeter.se id #25238 innehar upphovsrätten